

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur dicatur in ore Virginum non fuisse inuentum mendacium? Et in ore eorum non est inuentum mendacium, sine macula enim sunt ante thronum Dei. Sectio VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

continetur, ut iam supra ex Hieronymo docuimus, adhuc peculiare esse virginibus sequi Agnum, quo cūque erit, cum omnes eius virtutes exemplari suo modo possint, quod de aliis sanctis, qui virgines non fuerint, dici non potest: cum reliquis virtutibus non continetur virginitas. Cæterū planior ea nobis videtur expositione commemorati his verbis à Ioanne peculiare quoddam virginum privilegium, qui agnū in cœlo semper, quo cūque erit, comitentur, & prosequantur, nihilque aliud significari, quā Agnū virginibus præcipue delectari, ita vt à suo latere eos nunquam velit discedere. Scilicet sequuntur Agnum, quo cūque erit tanquam Regum citharæ, quos Princeps ille celestis soleretur secum ad suā, solumque omnium oblationem ducere. Sicut igitur Reges, ac Principes, quo cūque eunt, ducent secum citharædos, ita Christus semper secum Virgines. Quæ sanè ratio innuitur à Ioanne: nā postquam Virgines citharædos, cātorelque appellasset, dixissetque viduisse se illos cum Agno pulsantes citharas, & canentes, paulo post subiunxit: *Hi sequuntur Agnum, quo cūque erit.* Peculiare etiam privilegium Virginum agnoscit hoc loco auctor libelli de laude virginitatis, qui inter opera D. Hieronymi circumfertur. *Sequentur, inquit, Agnum quo cūque erit,* quia nullus ei locus in illa cœlesti aula clauditur, sed cuncta eiā Divinarum mansionum habitacula referantur. Itaque iuxta banc expositionem peculiare quoddam virginum privilegium, summaq[ue] cum Christo familiaritas explicatur.

Cur dicatur in ore Virginum non fuisse inuentum mendacium?

Et in ore eorum non est inuentum mendacium sine macula enim sunt ante thronum Dei.

S E C T I O VIII.

I. **A**liam quoque laudem non mediocrem Ioannes virginibus tribuit. *In ore* cuius illustri cognitione, aduertere mendacium in sacris literis usurpatum primis pro rebus vanis, nihilque solidi habentibus, veluti Psalm. 4. *Fili⁹ humi⁹ usquequo gravi⁹ corde? vt quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?* id est, cur diligitis ea, quæ carnis sunt, & mudi quæ vana omnia sunt, & mendacia plena, hoc est, nihil solidi, verique boni continent: D. Hieronymus ita transtulit. *Fili⁹ viri⁹ usquequo incliti⁹ mei ignominie⁹ diligitis vanitatem, quarenes mendacium?* vt ipse Deus loquatur, hominibusque suæ originis nobilitatem apte oculos proponat, quasi dicat: *O vos inclita⁹, & sublimes creature quo usque vestre dignitatis immemores ad vestram ignominiam vanas, & fallacia diligitis?* seu vt alij interpretantur: *Quousque gloriam meā vertitis in ignominiam?* Secundo, (quæ acceptio ex priori ortum habet) sumitur pro idolis. Hier. 8. *Quare aversus est populus iste in Hierusalē auferione contentoſa? apprehenderunt mendacium, & noluissent reverti.* Sic enim interpretatur D. Hieron. Tertiū. Sumitur pro peccato mentiendi, quæ est germana verbi frequentissimæque acceptio veluti Job. 13. *Sed tamen ad omnipotentem loquar, & disputare cum Deo cupio, prius res offendens fabricatores mendacij.* Vbi obiger aduertere esse quoddam veluti mendaciōrum artifices, qui artem mentiendi profitantur quos propter ea Job appellat fabricatores mendacij quasi proprios huius operis artifices. Eodem modo sumitur mendaciam, Pro. 10. *Qui nititur mendacitatem, his pascit ventos, idem autem ipse sequitur aues volantes: quanquā multo aliter, & in Hebreo, & apud Septuaginta legitur. Id quod duob⁹ modis accipi potest.* Vno modo, vt sit sensus, hominem mendacem pascere, id est, alore ventos, sicut pastor gregem suum pascit altero, vt pascat ventos, id est, pascatur ventis, sicut oves pascit herbam:

Mendacium
pro quibus
usurpatur in
facta.

Psal. 4.3.
D. Hiero.
Mandata
omnis men-
dacionem.
Hier. 8.5.

D. Hieron.
Job. 13.3.

Pro. 10.4.

Homo men-
dax pascit
ventos.
Septuag.

bam: & vtraque expositio significat rem omnino inutilem esse mendacium, quāuis prior videatur textui magis concinere, eo quod statim subiungitur, idem autem ipse sequitur anes volantes, quod tam inutile est, quā ventos quasi regē pascere. II.

Igitur in ore virginum dicitur non fuisse inuentū mendaciū: primō quia non inanēs, & fallaces carnis illecebras sectati lunt, sed veram, solidam que voluptatē, quā virginitate continetur, cuius dulcedinem sentiebat sponsa Cant. i. cū purissimum vberum sponsi suavitatē experta dicebat, *Meliora sunt vbera tua vino*, id est, tuae oī spōse, deliciae sunt omni vino carnalis voluptatis dulciores: cui expositio accimit, quod alij vertunt ex Hebreo. *Bonis sunt amores tui pra vino*. Secundō, Non est inuentum in ore virginum mendacium, quia ab heresi, & idololatria, quē maximē Antichristi tempore vigebunt, longissimē aberunt. Ratio vero est, quia maxima ad idolorum cultum, & hæresim dispositio est carnis licentia, effrancata que libido, inde enim est, quod Salomon ardentiissimē fœminarum amore captus sequutus est Deos alienos, colebatq; Astarthem Deam Sidoniorum, & Chamos Deum Moabitarum, & Moloch idolum Ammonitarum, & dicit auctioque famum Chamos idolo Mōab in monte, quod est contra Hierusalem, & Moloch idolo filiorum Ammon, atque in hunc modum fecit vniuersis uxoribus suis alienigenas, quae adolebant thura, & immolabant Diis, ut refertur. 3. Reg. 11. E contrario Paulus fidem cum castitate coniungit. 1. ad Tim. 4. *Exemplum effosidellum in verbis, in conuagatione, in charitate, in castitate: & in eadem epist. c. 2. Obsecro orationes fieri pro Regibus, & pro omnibus, qui in sublimitate sunt constituti, ut tranquillam vitā agamus in omni pietate, & castitate, vbi pietas cum castitate copulatur. Adverte obiter ex Regibus, & Principibus castitatem regni pendere, siquidē Ap̄ostolus obsecrat, ut oremus pro Regibus, ut tranquillam vitam agamus cum castitate.*

Tertiō. In ore virginum non est inuentum mendacium sumpto mendatio, ut III. veritati in dictis opponitur, quoniam cum virgines soli Deo placere studeat, non est, cur hominibus fauoris conciliandi gratia vel mentiantur, vel blandiantur: quod enim adulari etiam pienter sit, perpicuum est ex illis verbis Ps. 65. *In misericordia virtutis tua mētietur ibi inimici tui*, Quo loco vates Regius cū Deo loquuntur hoc sensu: Inimici tui cū se viderint a te superatos, & opprimos, timet eos cū in ipsis tuis potestis magnitudine adulabuntur tibi, cum te potenter, & inimicū tuū, verum quod Deū prædicabūt, in qua quidē prædicatione se mētiū putabūt, cū te Diis suis anteponēt. Cōmemoratur autē à Ioan. tanquā prærogatiua quēdā virginū eximia non inueniri in ore ipsorum mendaciū, eo quod laus maxima sit veracē esse, & in paucissimis reperiatur. Vnde Osea 4. dicitur *Maledictū, & mendaciū, & homicidiū,* & furū inmundauerunt: & Esai. *Corruit in platea veritas, & aquinas non posuit ingredi*, & factam rato. Ita est veritas in obliuione. Verē, inquit, non potest ingredi veritas, quoniam ubiq; clausa loquuntur dicata raro enim integrā veritatis homines loquuntur, iuxta illud Psal. 11. *Diminuta est homines, sive veritates a filiis hominum*. Sed hinc iam oritur illa dubitatio, quā hoc loco a ples. risque excitatur: videtur enim hæc Ioan. sententia cum illo Davidico testimonio pugnare Psal. 15. *Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax*. Quo testimonio vtitur locus. Paulus ad Rom. 3. Verū hæc optimē concinunt: est enim omnis homo mendax Psal. 115.

natura sua, fallerēque, ac mentiri potest, cui non repugnat aliquos nūnquam de facto mentiri. Porro est aduerēdū pro eo quod nos habemus, excessu. Græcē esse ἀργατή, Hebraicē verō, in stupore meo, & transtulit D. Hieron. alij in festinatione mea, quod etiam est trepidationis. Itaque ex cessu hoc loco non significat cōtemplationis ecclasiū ut perique male existimant, sed stuporem, trepidationem, fugam, discessum, præcipitē euasionē: loquitur enim David de fuga, & trepidatione sua,

Ddd iii

*Virginitate
voluptas so-
lida contine-
tur.*

Cant. 1. 2.

Libido est

maxima ad

hæresim di-

positio.

3. Reg. 11.

1. Tim. 4. 12.

*Castitas con-
ducit ad fidē.*

Ibid. 2. 1.

Ex regibus

regni pendas

castitas.

Osea 4. 2.

Ez 13. 9. 14.

*Integramen-
tum.*

Psal. 5. 3.

Psal. 11. 1.

Psal. 115. 15.

Explicatur

locus.

Psal. 115.

Rem 3.1. cum eum Saul persequeretur, significatque se destitutum penitus ab hominibus, à quibus auxilium sperabat, id est omnes homines appellat mendaces, & fallices in quibus non sit confidendum. Sed aliam quoque expositionem confiteri cogimus propter Paulum, qui ad Rom. 3. mendacem eo locum sumit prout opponitur veraci, cum ait: *Nunquid incredulitas illorum fidem Dei euacuavit?* Absit. Est autem Deus verax, omnis autem homo mendax. Quare iuxta har. c. Pauli interpretationem ita loquitur David. Multi in mea fuga actum de me existimant, putantes me multo pacto regnaturum: at ego in causa fuga, rerumque meorum conuersione in Deo spem fixam habens credidi, & speravi Deum suam fidem mihi de regno datam seruaturum, dixique omnem hominem, qui contra tentire, falli, decipi, mentiri. Qui locus ita explicatus illustris est ad commendandam in Deo fiduciam, cum pericula, calamitatēsque acciderint.

COMMENTARIUM SECUNDVM EXEGETICVM.

DE TRIBVS ANGELIS, QVI IOANNI APPARVERUNT, & voce illa audita de celo. Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Visione imaginaria proponitur, & explicatur

SECTIO PRIMA.

I. R A C E L L E N T I B V S. virginum laudibus, & gloriis, ac illustribus titulis explicatis docet Iohannes videlicet alterum Angelum volatatem per medium celi, habentem Euāgeliū aeternū, ut euāgeliū zare sedentibus super terram, magnāque voce dixisse: *Timente Domini, & dare illi honorem, quia venit hora iudicij eius, in quo Angelo significari multos prædicatores illius temporis, qui Euāgeliū aeternū, id est, in quo salus eterna continetur, prædicare debent, & enuntiarē que mortalibus imminentem iudicij diem, & multorum sententia, que nobis probatur, cāmque sequuntur Beda, Rupert, D. Anselm, Tycon, Ansbert, & Calij. Addit Iohannes alium quoque Angelum lequitur, esse dicentem: *Cecidit, occidit Babylonilla magna, quae a vino ore fornicationis suspirant eternas gentes:* quia de se fuisse disputauimus ad caput 17. & 18. Deinde tertium adhuc Angelum vīlū fuisse, qui diceret voce magna: si quis adorauerit bottiam, & imaginem eius, & accepserit characterem in fronte sua, aut in manus sua, & hic liber de vino ira Dei, quod misere mero in caliceire ipsum: per quē etiam Angelum similiter alijs prædicatores accipiendi sunt, qui diuinis communicationibus homines à seconde Antichristo anocabunt. Possumus quoque hos Angelos ad visionem imaginariam referre, ut scilicet viſus sibi sit Iohannes, iusmodi Angelos intueri, & audire ita loquentes, ut ipse quæ videbat, & audiebat, literis mandaret: non quod Angelii & cionatores futuros tempore Antichristi representarent. Docet præterea audiuisse se vocem de celo, dicentem sibi: *Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur: amodo iam dicit spiritus, ut requiescant a laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos.* Quæ sententia est iam à nobis deinceps explicanda,*

Explicatur